

[Lykketoft]

noget ved det på efter min opfatte er at tage fat på at eliminere eller beskatte de skattefrie kursgevinster. Det håber jeg hr. Bernhard Baunsgaard er enig i. Det er at forhøje selskabsskatten, så vi ikke har en lavere beskatning af kapitaltilvæksten i virksomheder, der er organiserede som selskaber, end vi har for selv den lavestlønnede arbejdsindkomst, og det er ved at beskatte løbende værdistigning i fast ejendom. Hvis vi tager fat dér, så får vi fat i den lange ende i spørgsmålet om hidtil lavtbeskattede eller ubeskattede værdistigninger, kapitalgevinster på obligationer og pantebreve, på aktier, på fast ejendom. Det er det væsentlige, det er noget, der klodser. Den diskussion, vi har ført om udformningen af tillægsskatten – hvad der skal gå ind, og hvad der ikke skal gå ind, om det skal være fiktive formuettillæg, eller om det skal være det faktiske kapitalafkast – er i forhold til disse punkter, hvor vi snakker om milliarder, en helt underordnet diskussion.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Bare nogle enkelte ord om ansvaret og ansvarets fordeling. Når man sidder i regering og kommer med den ene redegørelse, det ene forslag efter det andet om en skatte-reform, men får at vide, at man ikke kan få den igennem, fordi den indeholder ting, som andre ikke vil være med til, og når man derefter, når man ikke længere har regeringsmagten, kommer og slår sig for brystet og siger: nu kommer vi med noget, men så får at vide, at det kan man heller ikke få igennem, hvorfor så tale om, hvem der har ansvaret for, at der ikke er kommet noget ud af det? Er det ikke mere gavnligt nu, hvor vi er inde i en fase, hvor vi har en chance for at få snakket tingene igennem på en anden måde, da at gøre det, så der kan komme en reform ud af det?

Et enkelt ord til om arbejdsfrie indkomster. Dem vil man gerne have beskattet. Vi skal først have defineret, hvad det er. Det er jo ikke en hvilken som helst stigning i værdier. Det var der noget der tydede på i hr. Lykketofts bemærkninger, da han talte om løbende værdistigninger på fast ejendom. Det er ikke en arbejdsfri indkomst.

Jeg vil godt lige slutte med at sige, at der kan jo godt være tale om – det har der også

været i det reformforslag, vi behandler – at beskatte kursgevinster, men man undtager jo netop fra hr. Lykketofts side kursgevinster på statsobligationer og realkreditobligationer, ganske vist mod at få en forhøjet rente på dem. Men lidt kursgevinst bliver der jo tilbage alligevel – og det er for resten den relativt lille kursforskel i statspapirer, der er levet højt på hos dem, der har misbrugt vores nuværende skattesystem.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Hr. Lykketoft benægtede, at socialdemokratiets forslag først og fremmest tilgodeser indkomster mellem 175.000 kr. og 200.000 kr. Jeg kan kun sige, at efter vores beregninger byggende på de fradrag, folk faktisk har, så viser det sig, at den største skattelettelse er koncentreret dér, mens der ikke er nogen skatteletterelser til gruppen af lavtlønnede mellem 100.000 kr. og 125.000 kr. Hvis socialdemokratiet har andre tal, så kom med dem. Det eneste, hr. Lykketoft kom med nu, var henvisninger til enkeltpersoner: den, der har store fradrag, får det sådan, den, der har små fradrag, får det sådan. Det er jo alt sammen rigtigt, men det væsentlige er, at ifølge vores beregninger – og dem tror jeg ikke hr. Lykketoft kan anfægte – er der en skæv fordeling i socialdemokratiets forslag på det stræk mellem 100.000 kr. og 200.000 kr., hvor de fleste mennesker nu engang befinder sig, hvis de er fuldtidsansatte.

Jeg vil gerne føje til, at der ikke er tale om en total afstandtagen fra socialdemokratiets forslag fra vores side. Vi accepterer, at der er et grundigt opgør mod skattefiduser og skattetænkning. Vi accepterer, at der er en skærpet beskatning af de meget store indkomster. Vi accepterer mange gode elementer i det. Men vi forstår stadig væk ikke, hvorfor I har prioriteret skatteletterelserne sådan, at de ensidigt tilgodeser de højere mellemindkomster. Det giver en skæv fordeling. Vi kan ikke se anden grund til det, end at I af en eller anden absurd årsag har fundet ud af, at det er bedre at have to trin end tre, og derfor har svigtet de lavtlønnede. Vi synes, det er en mærkelig og forkert prioritering.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):